

Jullov på gång

Som sagt, nästa vecka så kommer årets sista nummer av VB. Det ser väl inte ut som det finns någon ny regering att kommentera men som tur är händer det en del annat som förtjänar en liten notering så skriv och läs på en vecka till.

red

Palestinsk Familjekväll

För att markera Balfourdeklarationens 101:a års jubileum

En kväll för hela familjen!

Det kommer finnas:

Mat & Fika

Underhållning

Barnaktiviteter

Palestinsk Kultur

Doc Lounge Lund Season Finale!

11/12 Man Made

T Cooper / 2018 / USA / 93 min / English

For the men of Man Made, it's not about winning - it's about being seen.

Man Made takes us into the heart of transgender male (FTM) culture, revealing unexpected truths about gender, masculinity, humanity and love. Four trans men (who like the film's director were born and raised female), take a variety of life paths toward stepping on stage at Trans FitCon, the only all-transgender bodybuilding competition in the world (held in Atlanta, GA). Man Made is a character-driven, intimate, and riveting verité-style competition film, but also a unique social justice narrative. It speaks to the ways in which we all choose to define and reshape ourselves, both figuratively and literally.

Door: 19.00 / Film: 20.00 / Concert with Junk River: 21.30

Price: 80 kr / Student&Senior: 60 kr

Polskor och protester

Att göra ett musikprogram med folkmusik är kanske inte det som vänsterns medlemmar och sympatisörer förväntar sig av en blåsorkester "med hjärtat till vänster". Men folkmusiken, som på 1800-talet främst var allmogens och hantverkarnas musik och som ofta spreds på gehör, ser vi
2018:37

som folkets musik. Den folkmusiken finns kvar men nya former har uppstått och inte sällan som uttryck för eller emot samhällsförhållanden. På 70-talet influerades folkmusiken av jazz och pop och fiolerna kompletterades med nya instrumenttyper. Världsmusiken gjorde entré.

I dessa tider när högerextremister försöker lägga beslag på folkmusik och andra traditionsbärare och symboler i nationalismens namn vill vi protestera och markera att folkmusiken är internationell. Det finns ett underifrånperspektiv i den folkliga musiken.

Med hjälp av ett antal musikanter från Lunds spelmansgille bjuder Röda Kapellet på polskor och annan folkmusik från Skåne, Västerbotten, Latinamerika och Balkan. Kapellets dirigent Ludvig Nordgren har arrangerat modern folkmusik som t ex handlar om miljöfrågor och protest mot svensk vapenexport. Det blir en spännande kompott av gammal och ny folkmusik.

Välkomna kl 18 lördagen den 15 december till Magle Konserthus!

Röda Kapellet / Bengt Hall

PS Det finns några få platser kvar till efterföljande fest i samma lokaler som konserten. Om du vill vara med så ska du swisha 150 kronor till 0709-13 63 52.

Noterat

Världen styrs av marknadskrafter.

Alan Greenspan, ordförande för USAs centralbank 1987-2006.

Ekonomisk frihet kan bli ett hot mot både sanning, demokrati och andra liberala värden, om den får växa fritt.

Per Molander, SDS 1/12

Vänsterpartiet är det största hotet mot de marknadskrafter som västerländsk politik till viss del har låtit överordna demokratin.

Jenny Maria Nilsson, SDS 1/12

Enligt Rosling skulle allt ordna sig genom att människor fick högre levnadsstandard. Frågan var bara hur det skulle ske. Begränsade naturresurser äts upp av en alltför snabb befolkningstillväxt. Till det ska läggas de svårigheter som ett allt varmare klimat medför.

Inge Gerremo, SLU Global. SDS 1/12

Migrationspolitik.

Anna Kinberg Batra: Om man inte får vara vara i Sverige ska man avvisas.

Stefan Löfven: Om man får avslag måste man åka hem.

Frågan som kräver svar är: Exakt hur illa ska staten få behandla en människa för att uppnå era mål?

Ida Ölmedal, SDS 1/12

I skogskanten/Vanaprashtha: Miraklet Indien - hur länge kan det fortsätta? av Staffan Lindberg

Medan pessimismen lägrar sig i Europa om en kommande lågkonjunktur, verkar den indiska elefanten klampa på som i snart 20 år. I år beräknas ekonomin växa med 7.5 procent. Till och med jordbruket växer med 3.9 procent!

Jag förbereder min tredje Indienresa på två år. Nuförtiden har de indiska akademiska råd att betala utländska talare på konferenser både för resa och uppehåll. I december ska jag till en konferens om "Primordial Institutions and Public Policy", främst fokuserat på hur relationen och dialogen mellan den offentliga politiken och kast-strukturerna.

Ingen åldersdiskriminering här inte. Tvärtom. Ju äldre man är som forskare, ju längre erfarenhet har man. Jag har intervjuer med och information om två lågkaster från Sydöstra Indien över de senaste femtio åren. Där kan man se den modernisering och de framsteg som har skett i en av de mest utvecklade regionerna i landet.

Kontexten är intressant: Nu demonstrerar lantbrukarna mot låga priser och högskuldsättning och vill få bättre stödköpspriser på sina produkter och lånen i de statliga bankerna avskrivna. Detta gjorde de också för 40 år sedan, men då var de en majoritet av befolkning och omöjliga att subventioner.

Nu är de kanske bara 20 procent av befolkningen i en starkt växande ekonomi och därför fullt möjliga att stödja. Anarkin i den oreglerade kapitalistiska jordbruksekonomin är nästan total, köpmän luras med dåliga och föörenade insatsvaror och penningutlånen är tillbaka med skyhöga räntor. Skuldsatta bönder begår självmord, vilket är politiskt besvärande. Inte ett spår av kooperativ ekonomi längre, snarare total dominans av storföretag, som köper upp grödorna av alla småbrukarna.

Men mycket av Indiens beprövade utvecklings- och välfärdspolitik står nu spel. Jordreformerna har nått vägs ände och den lika arvsätten har lett till ett fragmenterat småjordbruk utan någon skalekonomi alls. Kvoteringen av de lägre kasterna till högre utbildning och jobb i den offentliga sektorn håller på att gå sönder när nu de rika och dominerande kasterna också vill ha kvoteringen. Om andelen kvoterade börjar närma sig 75 procent blir

Annamalai University

hela systemet ohanterligt för administrationen och förödande för begåvningsreserven. Hur ska då kvalitén på universiteten behållas?

Detta är väldigt annorlunda frågor än jag ställde 1966, när jag kom till den lilla tempelstaden Chidambaram för att studera tamilspråket på Annamalai University. Vi får se vilka svar jag nu får.

BDS-rörelsen starkast i Sydafrika av Bertil Egerö

Mot den historiska bakgrunden av grym apartheidstat kan det tyckas självklart att den sydafrikanska statsledningen entydigt tar avstånd från Israels politik gentemot palestinierna. Likheter är stora. Ändå har det krävts ett gediget arbete av civilsamhället för att få regeringen att inte bara uttala sig utan också agera.

Nu har majoritetspartiet ANC beslutat att i regeringsställning arbeta för en total bojkott av israeliska varor, för fullt stöd till den globala BDS-rörelsen och för att varken ANC-ledare eller statstjänstemän reser till Israel. Med dess majoritet i parlamentet säkrad bör beslutet snart bli statlig politik.

Den fredliga BDS-rörelsen är mycket stark även i USA, där den på olika sätt har angripits av sympatisörer till Israel, inte minst genom att attackeras för antisemitism. Vi har alla ansvar för att understryka skillnaden mellan den israeliska staten och dess kriminella politik mot palestinierna, och den judiska gemenskapen. Idag har Israel utvecklats till en formellt judisk stat. Sedan starten har politiken gentemot palestinierna drivits av ett enda mål: att göra hela det gamla Palestina till sitt land. Att ”ändamålet helgar medlen” styrt politiken är uppenbart för den som följt historien från 1948 till idag.

I Sydafrika är det lätt att sjunga. Så verkar ha skett när ett viktigt dokument mellan palestinska Hamas och ANC undertecknades, se utdraget nedan.

Hamas politician, Mahmoud al-Zahar (L), signs a Memorandum of Understanding with Jackson Mthembu of the ANC Parliamentary Caucus in Johannesburg, South Africa [*Afro-Palestine Newswire Service*]

“The signing of a Memorandum of Understanding (MOU) between the parliamentary representatives of the Palestinian political party HAMAS and South Africa’s governing African National Congress has been hailed as a success for Palestine solidarity.

Significantly, among others, the MOU between South Africa's majority party's parliamentary caucus and the Palestinians states that both the ANC and Hamas (represented by the CRPB) "will work towards the full boycott of all Israeli products and the support of the global Boycott, Divestment and Sanctions campaign (BDS) against Israel; and will ensure that ANC leaders and government officials do not visit Israel”

In addition, the ANC will use "the oversight powers of parliament, [to] ensure that the resolution of the ANC Congress in December 2017, which called for the downgrade of the South African embassy in Tel Aviv to a liaison office, is implemented by the South African government."

The MOU was signed by the ANC’s Chief Whip in Parliament, Jackson Mthembu, representing the ANC Parliamentary Caucus and Mahmoud Al-Zahaar, representing the Change and Reform Parliamentary Bloc (Hamas in Parliament).

The parliamentary delegation from Hamas was in South Africa on a one week visit during which they held successful meetings with representatives from the ANC, SACP, COSATU, MRN and various others organisations with the view of strengthening South African and Palestinian relations.

The human rights and Palestine solidarity organisation BDS South Africa commends the governing party for its consistent support of the Palestinian struggle and BDS movement. We specifically welcome the ANC caucus' affirmation that it will be overseeing the implementation of the downgrading of the SA Embassy in Israel to a liaison office. Earlier this year the SA Ambassador to Israel was recalled and has to date not been reinstated.”

Mänsklighetens avgörande årtionden av Gunnar Stensson

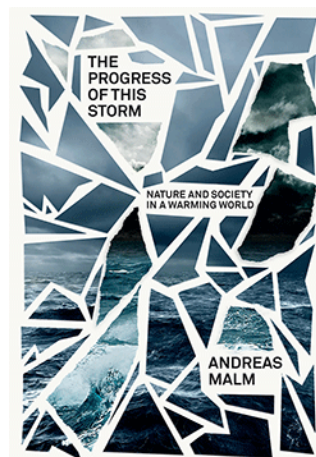
Det är uppenbart orimligt att i en spalt i lilla VB sammanfatta den omfattande globala debatten om klimatkrisen. Nödvändigt ändå. Lund förfogar över flera ledande jordsystemforskare. Två av dem är Alf Hornborg och Andreas Malm. De borde anlitas i det lokala samtalet. Om en vecka kommer jag försöka presentera Andreas Malms *The progress of this storm. Nature and society in a warming world*.

Nu till sammanfattningen.

Klimatkatastrofen har en historia. Kol och olja bildades för hundratals miljoner år sedan och bäddades ner i planetens geologiska lager. Under drygt 200 år av kapitalistisk industrialisering grävdes de upp och förbrändes. Växthusgaser ackumulerades i atmosfären. Jordsystemets balans rubbades. I årtusenden kommer konsekvenserna att påverka allt liv på jorden. Den mänskliga kultur som eftersträvar ständig tillväxt har tagit makten över naturen. Nu gör naturen uppror.

De senaste 70 åren har inneburit den mest genomgripande förändringen i förhållande till den naturliga världen i mänsklighetens historia. I vår hänsynslösa försumlighet har vi förändrat klimatet, utrotat arter, förorenat haven, marken, luften.

Vi är starka nog att rubba jordens utveckling men oförmögna att reglera oss själva.

Det kapitalistiska världssystem som skapades efter andra världskriget accelererade och blev mer extremt under det nya millenniets tillväxtdrivna teknikindustriella ideologi.

Globaliseringen ökade världssamfundets ojämlika makt-, handels- och fördelningsbalans.

Samtidigt som världens stater samlas i Katowice ser vi en frackingboom och nya former av fossilbränsleutvinning i Amerika, Europa, Australien och på andra håll.

Kina håller på att ta över ledningen av världsekonomin och landets utsläpp är idag större än USA:s. Indien har påbörjat en liknande utveckling.

Vi har redan passerat flera tipping points som triggar ohejdbara återkopplingsprocesser som den globala uppvärmningen, smältningen av arktiska isar och stigande havsnivåer.

Nu har vi några decennier på oss för att bromsa uppvärmningen och dess konsekvenser. Detta är ett avgörande ögonblick utan motstycke i mänsklighetens tvåhundrausenåriga historia.

Vad kan vi göra för att sakta ner förändringarna? Vi – och särskilt vi som lever i de rika länder som orsakat klimatkatastrofen - har ett ansvar för våra barn och kommande generationer, för livet på jorden. Vi måste agera kollektivt i en global värld. På alla nivåer. I överstatliga organisationer, nationellt, i städer och företag. Och inte minst som individer.

Den destruktiva nyliberala världsordningen gör motstånd. På alla nivåer. Nyss var E20-länderna, som bland sig räknar några av mänsklighetens hänsynslösaste fiender, samlade i Buenos Aires. De klimatförnekande Sverigedemokraternas inflytande i Sverige växer i samverkan med Kristdemokrater och Moderater. Lokalt styr de i kommuner som Staffanstorps.

Mäktigare än politikerna är de globala plutokrater som förfogar över kapital och massmedia. De finansierar institut och stiftelser som sprider förvirring och tvivel. De engagerar intellektuella som är beredda att beskriva världen ur deras perspektiv som till exempel Johan Norberg Den 4 december skrev han:

”Den avgörande frågan för planeten är därför vilken teknik dagens fattiga använder för att bli rika. De gröna innovationerna kommer, liksom alla tidigare från fria människor i kapitalistiska länder.”

Ett orimligt påstående som främjar såväl miljardärerna som Sverigedemokraterna. (AB 4/12)

Svenskt Näringsliv och Timbro är nyliberala kapitalistiska stiftelser med stort inflytande. En av Timbros skribenter är Mattias Svensson, som flera gånger företrätt klimatförnekande åsikter. Härom dagen prövade han i stället en passiv och resignerad attityd som troligen tilltalar många egocentriska cyniker:

”Om jag exempelvis fick välja på att leva mina återstående decennier i en grön planekonomi eller i ett hyggligt fritt och demokratiskt samhälle på en allt varmare planet med försurade världshav, så skulle jag välja det sistnämnda.”

Efter oss – syndafloden.

Lysande kommentar!

**Some say I should be in school.
But why should any young
person be made to study for a
future when no one is doing
enough to save that future?
What is the point of learning
facts when the most important
facts given by the finest
scientists are ignored by our
politicians?**

***Greta Thunberg,
15-year-old Swedish student***